

[Alfred Bøgh.]

ønsker tværtimod en byrdeudligning på dette område, og vi kan i hvert fald ikke medvirke til en lovgivning, der øger skævheden. Derfor må vi forbeholde os at stille ændringsforslag til regeringsforslaget med det sigte at bevare fradragsretten for de kommunale indkomstskatter.

Regeringen henviser ofte til svenske forhold, og her vil vi netop være i overensstemmelse med Sverige, der har bevaret fradragsretten for kommunale skatter. Det afgørende for vor stillingtagen er selvfølgelig ikke, hvordan man gør i Sverige, men derimod de urimelige virkninger, der følger, hvis man uden videre opgiver det plaster på såret, som fradragsretten trods alt er for borgere i de mindre velstående kommuner eller i udviklingskommunerne.

Om regeringsforslagenes anden del, overgangsreglerne, må jeg sige, at de forekommer os at være meget utilstrækkelige til at løse den opgave, som regeringen selv mener at løse med dem. Der er allerede forelagt mig en lang række eksempler, der viser det, men dem skal jeg ikke benytte tiden til at referere. Jeg går ud fra, at der i det kommende udvalg bliver lejlighed til at beregne virkningerne af disse foreslåede overgangsregler på en række forskellige indkomsttrin.

Jeg skal da gerne indrømme, at det sikkert vil blive meget vanskeligt at finde helt ideelle overgangsregler, når man samtidig skal sørge for, at bestemmelserne bliver rimelige at administrere. Jeg håber, at skattedepartementet må blive stillet til rådighed for at bistå med teknisk udformning og beregning af eventuelle alternative forslag. Jeg mener, at de må gå ud på, at det er ligevægtsskatten, som man i det kommende år må komme til at betale; det må efter vor mening være det mest retfærdige.

Foruden hovedpunktet, fradragsrettens bortfald, indeholder ligningslovforslaget jo en række andre ændringer, og det forekommer mig, at ordene „begrænse fradragsretten“ går igen i det uendelige.

Når det drejer sig om bestemmelsen om at ophæve fradraget for udgifter til doktorafhandlinger og videnskabelige skrifter, er der jo ikke tale om at begrænse, men om at ophæve. Ganske vist siges det, at det er

tanken at afløse fradraget med en tilskudsordning, og den tanke vil vi da gerne høre lidt mere konkret om.

Det siges i fremsættelsestalen:

„Efter lovforslagets § 1, nr. 8 og nr. 10, begrænses fradragsretten for løbende ydelser og gældsrenter, som den skattepligtige betaler til såkaldte familiefonds.“

„§ 14, stk. 3, begrænser denne fradragsregel, for så vidt angår“

osv., og sådan kan jeg gentage i det uendelige.

... på tilsvarende måde som § 14, stk. 3, begrænser fradragsretten for løbende ydelser. Efter lovforslagets § 1, nr. 10, skal begrænsningen i § 17 også gælde for renter af gæld til familiefonds“. Retten begrænses, og retten begrænses; jeg synes, det er et udtryk, der går igen mangfoldige steder. Det må vi jo se lidt nærmere på, hvor rimeligt det er.

Når jeg nu gør nogle kritiske bemærkninger, vil jeg da også gerne, men ganske undtagelsesvis, give finansministeren en lille blomst, idet jeg vil sige, at det glæder mig, at finansministeren ikke også har begrænset retten til — hr. Peter Nielsen var inde på det — at fradrage udgifter til gaver til vældedige formål. Det har finansministeren alligevel undladt ved denne lejlighed; det håber jeg også han vil gøre i fremtiden; så socialt præget håber jeg han er. Som sagt, ganske undtagelsesvis skal han have denne ros; han har jo nok at bære på i forvejen.

De andre lovforslag, om investeringsfonds og nedslag for rentenydelser, sømandsskat osv., er en følge af fradragsrettens bortfald, og dem skal jeg ikke opholde mig ved. Der kan vi tilsige velvillig behandling, for så vidt vi i udvalgsarbejdet får konstateret, at de så nogenlunde rammer de ændringer, der er nødvendige på grund af skattefradragsrettens bortfald.

Selv om vi nu har fået forslaget om disse overgangsbestemmelser, savner jeg stadig væk — og jeg tror, at det vil være meget væsentligt at få det ind i debatten også — svar på, hvordan det skal gå med beskatningen af næste års indkomst. Hvordan tænker man sig beskatningen af indkomsten i det år, som snart begynder, 1968? Der må det være lige så nødvendigt ret snart at komme med overgangsregler for,